

Soldaten

Met een duf gevoel in benen en armen kropen de jongens uit de wagen. Een oude, koude truck, die hen van de kazerne naar de plaats waar ze veertien dagen zouden moeten blijven.

Want, zoals ze een week te horen hadden gekregen, zouden ze veertien dagen ‘in het veld’ blijven, als oefening voor hun zogenaamde gevechtskracht. Nou waren er een paar jongens bij, die nogal ‘macho’ waren aangelegd, en die het helemaal niet zo erg hadden gevonden dat ze weer eens de ‘mannen van stavast’ konden en mochten spelen, maar de meeste jongens hadden altijd de grootste hekel gehad aan het moeten doen van oefeningen. Nou waren het zeer zeker niet de ‘jongens’ die de enigen waren die er een grote hekel aan hadden, ook een behoorlijk aantal officieren en onderofficieren hadden er een bloedhekel aan.

“Steeds maar weer die rommel van de PU inpakken en naderhand weer schoonmaken, was in de ogen van de meeste een heidens karwei en waarvoor nodig?”

Maar zoals gebruikelijk hadden de meeste weer eens geen invloed kunnen mogen uitoefenen op wat hun meerderen wilden.

Daarom stonden ze nou allemaal in de druilerige regen te wachten op de dingen die gingen komen.

Het eerste wat kwam, was een glanzende officier, die hen toebrulde, dat ze maar met hun plunjebalen naar een redelijk droog plekje moesten gaan zoeken en dan hun tenten maar op moesten gaan zetten.

De meeste hadden dus al een maatje voor het ‘kamperen’, maar er waren enkele nieuwelingen bij, die nog niet ingedeeld waren.

Een beetje verloren stonden die afwachtend naar de anderen te kijken, die met hun maatjes aan de wandel gingen en hun plunjebalen op een gegeven moment neerzetten en er hun enkelvoudige tentjes uit vandaan trokken. Een van die nieuwelingen was Johan, een bijna 21-jarige jongen, afkomstig uit een klein onooglijk boerendorp in een uithoek van het land. Johan was een goed ontwikkeld jong, dat evenwel niet ontsnapt was aan de plichten voor het vaderland.

Met tegenzin had hij drie maanden geleden toegegeven aan de wens van de hoogste macht in het land en was naar het opleidingscentrum vertrokken. Z'n vader en moeder hadden hem naar de trein gebracht en hadden met pijn afscheid genomen.

Wie zou hen nou moeten helpen met de boerderij?

De enigste die er nou nog was, was de bijna antieke knecht, Paul, die erg weinig meer kon en die meer in bed lag dan op het land werkte. Johan stond daar dus nu verloren in de druilerige regen en stond te wachten in feite op een bevel om iets te gaan ondernemen, om een maatje te zoeken voor het opzetten van die kleretent.

Op een gegeven moment kwam er een wachtmeester naar hen toe en vroeg waar ze op stonden te wachten.

Met verbazing keken ze de hanige vent aan, een beer van een kerel met schouders alsof de hele wereld erop zou moeten rusten, een snor waar een walrus nog jaloers op zou worden.

Hij keek hen aan en deed toen de nog nimmer gehoorde uitspraak: “Als jullie nou eens met elkaar een tent gingen opzetten?”

Johan keek eens naar zijn maten, maar die keken ook alleen maar een beetje vervreemd rond, de meeste kenden van de hele troep alleen maar zichzelf. Ze waren pas een week of anderhalf gelden aangekomen en nou al iedereen kennen, of er tenminste een tent voor veertien dagen mee willen delen, dat was een beetje te veel gevraagd.

Johan keek nog eens wat beter en dacht op een gegeven moment: “Die donkere vent daar, die daar een beetje apart stond en z’n plunjebaal op de modderige grond had laten zakken, die zou wel eens een beetje rustige vent kunnen zijn. Moest tie die maar eens vragen”.

Zo gezegd zo gedaan, en tot Johan’s verbazing had die vent gezegd: “Prima, ik weet ook niet met wie ik een tent moet gaan bewonen, ik ken er niemand verder hier, jij?”

Op Johan’s ontkennende antwoord had de donkere vent, met snor en een stel brede schouders, zichzelf voorgesteld als Rudy.

Samen waren ze op zoek gegaan naar een beetje een droge plek, niet al te erg onder de bomen, maar toch ook weer niet al te erg in het open veld, waar de wind erge vat op hun tentje zou kunnen krijgen.

In de luwte van een paar bomen ontdekten ze een soort van nis in de rotswand en na mekaar eens onderzoekend te hebben aangekeken, was het uitgemaakt, dit zou hun plekje worden, waar ze de komende veertien dagen een onderdak van henzelf zouden hebben.

Met veel gemopper, over de nog steeds neervallende regen en de zware inhoud van hun plunjebalen, waren ze op een gegeven moment toch zover, dat ze konden beginnen met het op gaan zetten van hun gezamenlijke tent. Rudy bleek echt een krachtpatser te zijn, alleen was hij erg stil. Zelfs toen hij op een gegeven moment een zak met tentstokken, van Johan afkomstig die de zak spontaan liet vallen toen hij uitgleed over een stapel natte bladeren, en de zak vol op z’n heupen terecht kwam, gaf hij geen enkel geluid van zich.

Johan verontschuldigde zich, languit op de stapel bladeren zittend, omstandig, maar kreeg toegevoegd: “Nou, sta nou maar weer op en help maar verder, of heb je soms je handen en benen begraven in die hoop bladeren?” Meteen krabbelde Johan op en vroeg aarzelend “Voelde je die zak niet dan, mens, ik hoorde het zelfs, zoals dat op je heupen terecht kwam.” “Nou, die blauwe plek verdwijnt ook wel weer hoor, maak je daar maar geen zorgen om!”

Samen zetten ze de tent op, met nog een paar heftige scheldpartijen van Rudy toen de tent op een gegeven moment leek te staan en er een paar haringen vergeten bleken te zijn, door hem zelf dan weliswaar, maar Johan voelde zich aangesproken.

“Zeg, je hoeft niet zo op me te kankeren hoor, ik kon er toch ook niets aan doen dat je in de weg stond, toen die zak met haringen denderde? Om me nou direct voor verrot te schelden is nou ook weer niet nodig!” Rudy keek hem, met een gezicht dat droop van het regenwater en dat op letterlijk op onweer stond.

Het was net alsof de regenwolk in zijn hoofd zetelde, want die ogen, donkere stralende ogen, die nou een beetje heleboel op donderen stonden. “Schiet op vent, ik sta hier gewoon m’n ballen van m’n lijf te rotten in die kloteregen man. Schiet nou toch eens op!”

Johan wist niet hoe snel hij de tenthelften weer omhoog moest trekken en hoe snel hij de daarbij behorende haringen moest pakken en ze aan een nog steeds in zichzelf mopperende Rudy te geven.

Die vertrouwde dat gekke jong helemaal niet, om hem die haringen in de harde grond te laten slaan, maar leuk was die anders wel, een leuk snuitje had die! Lekker spontaan, heel anders dan die andere giftige gozer van vanmorgen, toen hij uit de wasruimte was gekomen in z'n onderbroekje. Die had hem uit gein z'n slipje naar beneden getrokken en toen Rudy, met het kleine slipje om z'n dijen de vent had uitgekafferd, ondertussen proberend het ding weer om z'n lul, ballen en billen te trekken, had die vent hem eerst verbaasd en toen bloedgiftig aangekeken en hem toegevoegd: "Wat denk jij wel, bol, om een ouwe stomper de mantel uit te vegen. Als ik je slip van je reet wil trekken doe ik dat, begrepen?"

Rudy had hem stomverbaasd aangekeken en toen gezegd: "Nou, als dat jullie spelletjes zijn, hoef ik niet meer. Dan liever een bol, dan een zogenaamde ouwe stomper, die alleen maar smerige ongein kan doen!" Terwijl hij eraan terug dacht, ook aan de reactie van de vent die hem nog kwader aangekeken had dan voorheen, begon hij te glimlachen en keek verbaasd op, toen Johan ineens zei: "Wat heb jij dan? Met dit weer en dan zo staan lachen? Help liever even met die rot tent, dat kreng gaat alweer overstag!" Rudy schoot toe en mompelde iets van: "Gaat je niks aan, hou dat ding nou maar vast."

Maar terwijl hij de haringen nog dieper in de harde steengrond timmerde, keek hij vanuit z'n ooghoeken naar die blonde vent, die daar wijdbeens stond. Een leuke vent was het toch wel, zoals die natte haren om z'n hoofd plakten, hoe dat kleine snorretje droop van het regenwater, of was het nou zweet? Hij kon het niet goed zien, maar nam aan dat het kleine blonde snorretje droop van het regenwater en niet van het zweet.

Een half uurtje later hadden ze de tent opgezet, hun beider plunjebalen leeg gemaakt in de tent en zaten ze een beetje als een paar natte katten in het tentje en zaten een beetje zielig, druipen nog van de regen naar de anderen te koekeloeren, die nog steeds bezig waren een tent waarin te leven viel op te zetten.

Rudy schoof op z'n gespierde achterwerk dieper de tent in, en haalde uit z'n plunjebaal een zak met allerlei snoepdingen, die hij de vorige dag bij de winkel in het dorp had gekocht.

Vragend keek hij Johan aan, hem een reep chocolade voorhoudend. Johan keek er lachend naar, en zei zachtjes, zodat de anderen er geen woord van hoorden: "Ook bij Klaus geweest? Moet je hier kijken joh." En hij pakte uit zijn plunjebaal een zak met snoepdingen, die hij Rudy voorhield.

Lachend zaten ze uit elkaars snoepbuidels te snoepen, Rudy ontdekte dat Johan andere dingen in de zak had dan hij en dat waren nou net dingen die hij thuis meestal kocht en Johan ontdekte dat Rudy weer andere lekkere dingen in z'n zak had zitten.

Op een gegeven moment stak Rudy z'n linkerhand in de snoepzak van Rudy en woude erin rond.

Johan giechelde, die hand drukte tegen z'n lul en kloten aan, het leek wel alsof die Rudy het erom deed!

Voelde anders wel lekker, een hand die tegen zijn lul aandrukte! Plotseling realiseerde Rudy dat hij met z'n hand in het kruis van Johan zat te woelen, want toen Johan even naar hem keek kreeg Rudy een kleur en trok z'n hand terug, terwijl hij "sorry" mompelde.

Johan keek hem verbaasd aan en vroeg waarom hij sorry zei.

“Nou, ik geloof dat ik een beetje te ver greep niet?” “Welnee joh, het voelde wel lekker, ik ben koud joh, en dan is het wel lekker als je een beetje warme hand voelt.....”

Rudy lachte en drukte z'n hand opnieuw in de snoepgoedzak van Johan, maar nou echt niet om een hand vol snoep eruit te halen.

Z'n hand schoof direct door naar beneden, tot diep in de zak en met een omgekeerde hand woelde hij in het kruis van Johan, die spontaan z'n benen een beetje van elkaar deed en de zak iets dieper in z'n kruis duwde. Rudy lachte nou open en zei: “Volgens mij moet je daar heel erg veel warmte hebben niet? Zoals jij er nou bijzit.....”

Johan lachte, en zei: “Nou, je zit er zelf anders ook niet bepaald koud bij hoor, als ik dat daar beneden zo eens bekijk.....”

Rudy's kruis was behoorlijk opgezwollen en duidelijk was een staaf die rechts omhoog stak te zien!

Terwijl hij Rudy aankeek liet hij z'n rechterhand over diens dijbeen glijden en wachtte af wat of die zou doen als z'n hand hoger zou komen. Maar tot z'n verbazing, maar meer nog tot z'n plezier bleek Rudy er helemaal geen hekel aan te hebben om zo gestreeld te worden, door een vent dan. Hij duwde z'n heupen naar voren, alsof hij daarmee wilde zeggen: “toe maar, ik vind het lekker wat of je doet” Hij voelde de hand van Johan steviger in z'n kruis glijden en voelde tegelijk z'n ballen spannen in de onderbroek van het leger.

Nog nooit was hij zich zo bewust geweest van z'n kruis en nog nimmer was er een vent zo lekker in z'n kruis bezig geweest.

Altijd had hij het gevoel gehad dat het vies zou zijn als een andere vent in je kruis bezig zou zijn.

Maar dit was lekker en kon dus naar de opvatting van Rudy helemaal niet vies of smerig zijn!

Ze hielpen elkaar aan warmte en dat vonden beiden lekker! Hij voelde hoe langzaam de hand van Johan naar boven gleed en toen.....Jezus, wat deed die geile vent nou dan?

Hij voelde dat de hand z'n broek los maakte en hoe diezelfde hand langzaam over z'n buik gleed en steeds dieper in z'n onderbroekje gleed! Hij voelde het warme vlees van de hand tegen z'n paal aan duwen en toen hij Johan aankeek, vragend en ergens smekend om uitleg, zei Johan: “Wat is er jong? Is het niet lekker? Doe ik het te hard of wat?” Rudy schudde z'n hoofd en als teken van een vertrouwen duwde hij z'n heupen nog verder naar voren, waardoor hij bijna helemaal plat op het zeil van de tent lag.

Johan lachte en maakte met beide handen meer ruimte. Tot op het moment dat de broek van Rudy helemaal onder z'n billen lag, toen keek Johan Rudy aan en boog zich langzaam voorover. Hij rook de geile geur van het onderlijf van Rudy en genoot intens van de warmte die er vanaf straalde.

Hij proefde, toen z'n lippen de eikel van de paal aanraakten, de weezoete smaak van geil en hij voelde hoe hij zichzelf niet meer kon inhouden. Hij voelde z'n paal schokken en tegelijkertijd voelde hij de geile hete vent onder hem schokken.

Tegelijk met z'n eigen geil spoot het geil uit de schokkende paal van Rudy en kwam diens hete sap in z'n mond en op z'n gezicht terecht. Toen Johan op een gegeven moment in de

gaten kreeg dat ook Rudy aan het spuiten was, greep hij met trillende handen naar diens paal en toen hij die eenmaal vast had, kneep hij met alle kracht in de vette dikke harde staaf. Rudy kreunde van hitsigheid, toen hij de hitte voelde die uit z'n ballen omhoog steeg.

Nog nooit was het klaarkomen zo lekker geweest als nou met die geile Johan!

Na een poosje lagen beide hete spuiters hijgend en uitgeput naast elkaar, elkaars nog steeds hard staande palen vasthoudend. Tot Rudy zich op een gegeven moment naar Johan boog en de jongen met een zachte aanraking weer terug bracht in de werkelijkheid. Johan stamelde: "Jezus, wat was dat lekker zeg! Heb je altijd zo'n hete tong?"

Rudy glimlachte en fluisterde: "Wil je nog steeds vannacht met mij in een tent slapen? Of wil je nou liever met een andere vent in een tent slapen?" Johan keek hem met verbaasde ogen aan en stamelde: "Ben je gek? Ik vind het heerlijk. Er zullen best gozers zijn die het krankzinnig vinden, dat een vent een andere vent afzuigt of lekker aanhaalt, maar dat kan me geen ene moer schelen."

"Als het jou ook niets kan schelen dan...." kwam er fluisterend en aarzelend achteraan.

Rudy keek hem aarzelend aan, net alsof hij wilde zeggen: "Jij bent goed zeg" Hardop zei hij "Ik? Natuurlijk kan me dat niets schelen. Alleen wil ik niet dat jij er problemen mee of door krijgt joh! Dat zou ik nooit willen!" Johan grijnsde en kroop plotseling dicht tegen z'n plotselinge vriendje aan. "Wat was dit lekker zeg! Zo lekker dicht tegen deze vent aan te liggen!" dacht hij, terwijl z'n handen over de zwaar behaarde borsten gleden en hij de hardheid van de beide tepels tegen de binnenkant van z'n handpalmen voelde. Speels kneep hij in de linkertepel, waardoor Rudy even opschokte. Hij greep de jongen vent in z'n kruis en fluisterde: "Als je nou niet stopt, dan zal ik je hier en nu nog een keer onderspuiten!" Terwijl hij de harde, dikke ballen in z'n sterke hand rolde keek hij de geile vent aan.

Door z'n hoofd spookten gedachten, die hij nog nooit te voren had gehad en die hem heerlijk leken om voort te laten duren.

Johan kronkelde onder de sterke hand, die daar z'n 'arme' ballen zo heerlijk liet rollen, en kneep nog wat steviger in de tepels van Rudy. Even later lagen beide jongens heet over elkaar heen te rollen, ondertussen elkaars lijven stevig pakkend en elkaar ophitsend tot meer en hetere daden. Na ongeveer een tien minuten stamelde Johan: "Als we nou niet stoppen, dan kom ik en dan zal ik het echt niet meer droog houden Joh! Ik kom man!" Johan keek hem aan en fluisterde zacht in het linkeroor van Johan, terwijl hij zich half op z'n zij draaide: "Spuit dan joh, ik wil het zo graag op m'n lijf voelen en dan was ik het er niet af! Dan laat ik het er heerlijk op zitten, tot jij het er weer aflikt!"

Rudy drukte zich kreunend tegen Johan aan en al schokkend, kreunend en steunend spoot z'n paal zich voor de tweede keer leeg tegen de jongen. Hij voelde het geil door z'n paal schieten, alsof het de laatste keer zou zijn dat hij zich leeg zou spuiten.

Hij voelde de jongen zich nog steviger tegen hem aandrukken, en hij voelde hoe z'n paal zich tussen de bilhelften van dat heerlijke strakke kontje nestelde.

Hij voelde hoe de beide bilhelften zich stevig om z'n paal sloten en hij hoorde Johan dieper gaan ademhalen, alsof het een genot voor hem was die paal daar tussen z'n billen te voelen.

Rudy had een gevoel in z'n onderlijf alsof er een tijdbom aan het tikken was, hij voelde z'n spieren spannen, terwijl hij probeerde stil tegen de jonge geile vent aan te liggen.

Maar zoals die Johan zich daar met z'n billen vastklemde aan z'n paal! Rudy voelde de beide bilhelften hard om z'n paal klemmen, alsof die beide harde dingen die paal van hem er af wilden trekken!

Hij voelde dat het kontje zich nog geiler heen en weer bewoog en toen plotseling was het alsof zich de hemel voor hem opende.... Hij voelde z'n harde, dikke staaf langzaam in het holletje glijden! Johan kreunde als een wild dier, dat pijn leed, maar heet als ie was, duwde hij z'n kontje naar achteren, alsof hij duidelijk wilde maken: Toen maar, het doet pijn, maar ik heb het zo graag.....

Langzaam begon Rudy z'n paal dieper in het geile kontje te stoten, tegelijkertijd Johan stevig vasthoudend bij diens schouders. Hij voelde het lijf van de geile jongen schokken en toen hij fluisterend vroeg of het niet al te erg was, antwoordde dat hete ding: "Man, stoot dat hete ding er dan dieper in, ik spuit zowat man! Toe dan, die paal dieper erin, ik voel m'n ballen schokken!"

Rudy lachte en stootte in een harde stoot dat geweldige geval van hem in dat nauwe kontje.

Nog nooit was het neuken zo lekker geweest, die Johan had me toch een reetje, waar iedere geile reetneuker op stel en sprong klaar van zou komen! En dat het hem nou hier ineens weer over het kruis moest lopen!

Waarom had hij dat lekkere jong nooit eerder opgemerkt? Waarom was dat geile ding dat daar nou onder hem lag te kronkelen en te kreunen niet eerder bij hem gekomen en nog nooit eerder zo lekker om zijn staaf geschoven?

Rudy stootte z'n staaf steeds dieper en harder in het geile lijf dat daar onder hem kronkelde en plotseling voelde hij dat z'n ballen zijn geil niet langer meer binnen hielden!

Hard stotend en diep kreunend spoot hij z'n geil diep in het geile kontje van Johan, die de stralen diep in z'n lijf voelde komen. Hij voelde de stralen alle uithoeken van z'n darmen bereiken en hij voelde zich diep gelukkig.